

[Økonomiministeren.]

lige byggeri og forretningsbyggeriet som det støttede boligbyggeri, og da det alligevel truede med overbeskæftigelse i visse byer, fulgte økonomiudvalget og boligministeriet ministeriets arbejdskraftudvalgs indstilling om midlertidig at bremse igangsætningen af nyt byggeri. Jeg minder i denne forbindelse om, at i arbejdskraftudvalget er alle dele af erhvervslivet repræsenteret. Det ærede medlem og hans parti kritiserede dette, men i dag forstår vel nok enhver, at hvis man mod arbejdskraftudvalget havde fulgt det ærede medlem, ville der i dag have hersket fuldstændigt kaos inden for det storkøbenhavnske byggeområde.

Det ærede medlem gik i sin tale i øvrigt adskillige år tilbage og citerede forskellige forstandige udtalelser, jeg da havde fremsat. Jeg vil gerne kvittere for opmærksomheden. Må jeg sige, at jeg i denne forbindelse lagde mærke til, at det ærede medlem begyndte sine udtalelser med at kalde de sidste 3½ års politiske styre for den mærkeligste regeringsperiode, der er set, og jeg må sige, at jeg erkender, at der er ingen her i landet, der har grund til at være så forundret over denne periode som det ærede medlem. Man vil i særlig grad forstå det, når man tænker på den utvivlsomt meget store tale, det ærede medlem holdt i Viborg et par måneder efter denne regerings dannelse, og jeg forstår, at det ærede medlem er interesseret i gamle udtalelser. Det ærede medlem karakteriserede dengang regeringen på følgende måde: den vil ødelægge den private opsparing, arbejdsløsheden vil øges, produktionen vil gå ned i eksport erhvervene, og investeringerne vil mindskes. Som følge af alt dette vil der ingen tillid være til regeringen, hverken her i landet eller i udlandet.

Så randt jo månederne, og det gik på alle punkter lige modsat det ærede medlems forudsigelser, og valutareserverne steg. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen besteg da frimodigt Skamlingsbanken i 1958 og sagde, at han tvivlede på yderligere valutafremgang. Men valutareserverne fortsatte deres stigning med mellem 800 og 900 mill. kr. i den følgende tid.

Nogen tid efter ymtede det ærede medlem så, at det var formentlig, fordi vi

brugte af vore varelagre. Men også varelagrene voksede. På denne måde nåede vi helt hen til 1959. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde da ildevarslende — jeg tror, det var i Hillerød —: vent nu et års tid og se virkningerne af den politik, der føres. Nu er der gået 1½ år siden, og nu forstår jeg fuldt ud, at det ærede medlem i går følte trang til at sige, at det er dog den mærkeligste regeringsperiode, man har set.

Må jeg nu alligevel i forbindelse hermed meget alvorligt sige til det ærede medlem, at jeg vil bede det ærede medlem forstå, at det, der i disse 3½ år under det radikale venstres deltagelse i regeringen og under det ærede medlems undren er bygget op, det vil vi ikke have ødelagt af overbudspolitik og hasarderede skatteeksperimenter.

Jeg lagde dernæst mærke til, at det ærede medlem udtalte henvendt til det radikale venstre, at når det radikale venstre sagde, at partiet stod frit, d. v. s. ville bevare sin handlefrihed efter valget, måtte man være bløjet for at tro derpå. Det samme sagde det ærede medlem også til det radikale venstre forud for valget i 1957. Det var, sagde det ærede medlem dengang, bluff, når man sagde, partiet ville stå frit efter valget. Efter valget, sagde det ærede medlem, vil det radikale venstre foretrække en socialdemokratisk regering. Men hvad skete? Ja, der er visse ting, det ærede medlem gerne vil glemme, men her springer vi ikke over noget. Hvad var det, der skete? Jo, efter valget henstillede det radikale venstre, at der under hensyn til den alvorlige kritesituation dannedes en samlingsregering. Det ærede medlem afviste det hånlige. Under hensyn til at venstre havde vundet hele 3 mandater, medens socialdemokraterne var gået 4 mandater tilbage, foreslog vi dernæst det ærede medlem at danne en ren venstre-regering. Det var ud fra den tanke, at hvis en sådan regering ville optræde som en virkelig centrumsregering, ville den have mulighed for at bøje meningerne mod hinanden, hvad der jo i den økonomiske situation i høj grad var brug for. Det ærede medlem afviste også dette forslag hånlige.

Nu minder jeg ikke om dette for at rippe op i det åbne sår, det ærede medlem går rundt med ved tanken om, hvad han dengang forspildte, men jeg siger det for